

Transkripcija fragmenta

[1]

Vu ime trojjedinoga Boga!

Del I.

iliti

sura vpelivanja knige od Medine.

Vu ime Boga, najmilostivnešega ljubitela.

1. Dika budi Bogu.
2. Gospunu vseh stvorenj.
3. Kralju dana i Suda.
4. Milosrdnomu smileniku.
5. Tebe poštujemo mi i Tebe prosimo mi za pomoč.
6. (Zato) Peljaj nas po pravom putu.
7. Po putu oneh naproti kojem Ti (pred ovem) dobrotiven jesi bil.
- 8.⁶³ Na koje Ti Tebe ni srditoga (pokazati moral si) i koji (sada) još ne bludiju.

*Ov del, koj vu zavjetku svojem ni za zahititi je, Mahomedanci tak preštima vaju kak mi *Otecnaš*. I zato ovoga Turci kak vu svojeh očivestnch kak i vu svojeh vsagdašnih pobožnostih ponavljaju.

[2]

Del II.

iliti

Sura od črlene krave

(4. Mos. 19.1. s.9.)

od Medine.

Vu ime Boga, najmilosrdnešega ljubitela.

1. A. L. M. Ovo je kniga vu koje nikakova dvojmba nije, kakti vpučevanje bogaboječem (dana).

⁶³ U izvorniku obrojčano sa 7.

2. Koji veruju na skrovnost i molitvu tvrdiju (k određenomu vremenu) i od onoga kaj mi njim za zdržavanje dali jesmo radi van daju (na almuštvu).
3. Koji veruvali budu na (Knigu) koju mi čez te dole poslali i vre pred tobom (drugem dali jesmo), oni moraju takajše buduće živlenje veruvati.
4. Takovi jesu anda koji se po⁶⁴ pravovpučevanju od njihovoga Gospona (ravnaju) i budu (dakle) dobročestni.
5. Suprotivnom načinom, oni koji ne veruju, budu zlo trpeli. Ti moreš njim prodekuвати ali nje opominati, oni vendar zato veruvali nikak ne budu.
[3]
6. Bog je zato zaprl njihova srca i njihova vuha i čez njihove oči (visi) po-krivalo. Z toga zroka je njim bolna kaštiga (pripravljena).
7. Jesu, istina je, nekoji ljudi bili koji govorili su: »Ja verujem vu Boga i Sudnji dan«. Medtemtoga vendar oni med vernemi nisu bili.
8. Oni hoćeju Boga vkaniti i one koji veruvali jesu, oni vendar sami sebe vkaniju (svou dušu) akoprem oni to spoznati nečeju.
9. Vu njihovom srcu je jeden beteg i Bog je vu njih takvo⁶⁵ nezvračivo bjtje povekšati puščal i mučeće kaštige njim odlučil kajti oni tak himbeno i lažljivo delaju.
10. Onda, akoprem je vre njimi rečeno: »Ne delajte nikakvo zlo na Zemlje!«, oni vendar odgovoriju: »Je zaisto, mi vnogo više⁶⁶ činimo vse dobro i srečno.«
11. Zato vendar oni jesu špotljivi pokvariteli akoprem oni vendar za to nje ne držiju.
12. Kada pak k njim se veli: »Verujte⁶⁷ kak drugi ljudi veruvali jesu!«, tak oni odgovoriju: »Bi li mi anda veruvali kak⁶⁸ pripasti bedaki veruvali jesu?« Je li nisu oni vendar vnogo vekši bedaki zakaj znati nečeju?
13. Ako i nekoje najdeju koji veruju, veliju njim: »Mi verujemo takajše.« Ako pak zmutljivem vragom dopasti se hoćeju, veliju: »Mi držimo zaisto z vami i jesmo se z oneh [4] špotali.«

⁶⁴ U rukopisu su riječi *se po* napisane iznad retka, uz oznaku gdje trebaju biti umetnute.

⁶⁵ U rukopisu piše *takovo*, no prvoj je *o* precrtnano.

⁶⁶ U rukopisu je nakon riječi *više* precrtnata riječ *delo*.

⁶⁷ U rukopisu je nakon riječi *verujte* precrtnata riječ *barem*.

⁶⁸ U rukopisu je nakon riječi *kak* precrtnata riječ *ovi*.

14. Nego Bog bude se iz njih špotal i bude nje puščal vu bludnje njihove,⁶⁹ prez⁷⁰ dopelanja na pravi put.
15. Ovi su anda takovi ljudi koji svoju bludeču bludnju z pravem vpučevanjem zamenili jesu. Oni vendor pri svojem delu vnogu zadobili nisu kajti se nisu prav vputiti puščali.
16. Ako je gdo prispodobiti hoče, jesu onem jednaki koji ognja nažgali jesu i kada povsud najbolje sveti, vzeme njim Bog svetlost i ostavi nje vu tmice vu koje nikaj ne vidiju.
17. Oni samo jesu slepi, gluhi i nemi ljudi i ne budu se anda na pravi put povrnuli.
18. Ali oni jesu jednaki navalečemu oblaku iz neba kada skupa tmica, grmi i blisk prestrašju, kaj zrokuje da oni prste svoje vu vuha vtekneju zaradi grmljavice šuma, iz straha od smrti. Kajti Bog more neverne⁷¹ opkoliti i vu stisku nagnati.
19. Onda⁷² ne menjka vnogu da njim treskavica obraz ne odnese. Kuliko goder krat okolo njih bliska se,⁷³ kakti od treskavice zgođeni plašiju se i kada okolo njih tmica postane, stojiju čisto prestra[5]šeni onda. Ako bi Bog takaj hotel, tak bi njim vzel obraz i čut. Kajti Bog je zvrhu vseh stvorenj moguč. Zato, o, vi ljudi, služete Bogu, Gospunu vašemu koj vas stvoril je i one koji vre pred vama bili jesu da vi barem njega morebiti bojati se navčite.
20. On je koj vam Zemlju napravil je stalno prebivališće i koj nebo tak naradil je da vam voda iz neba dojde od njega poslana koja⁷⁴ sâda potlam bi naprvo doneсла. Zato vuz Boga nikakve prispodobe ne postavljate ali kipe kriveh bogov kajti vi (ovakove znamenjke Njegove vsamogučnosti) spoznati morate.
21. Ako vi pak dvojite ono kaj mi⁷⁵ čez našega slugu (Mahomeda vu Al Koranu) izručili jesmo, tak donesete jednu složnu suru iliti dela njemu taki naprvo i pozovete na to vaše svedoke zvun Boga, ako istiniti i pravični ljudi jeste.

⁶⁹ U rukopisu su nakon riječi *njihove* napisani zarez i precrtano je *i*.

⁷⁰ U rukopisu su nakon riječi *prez* precrtane riječi *pravi put*.

⁷¹ U rukopisu je riječ preinačivana. Prvotno je pisano *neverujuče*.

⁷² U rukopisu su nakon riječi *anda* precrtane riječi *ne fali*.

⁷³ U rukopisu je nakon riječi *se* precrtana riječ *jesu*.

⁷⁴ U rukopisu je nakon riječi *koga* precrtana riječ *vam*.

⁷⁵ U rukopisu je nakon riječi *mi* tekst preinačivan. Čini se da je prevoditelj prvo napisao *čez našega*, potom je *čez* preinačio u *po* i precrtao *našega*.

22. Kaj ako včinili ne budete ali včiniti ne morete, tak se bojte ognja kojega goruča materija ljudi i kamenje (od hiž kriveh bogov) budeju. Kajti ov je nevernem pripravljen.
23. Suprotivno pako naruči onem koji veruju i dobro zrokiju da [6] budu vrte imali med kojemi lepi potoki tekli budeju. I kuliko goder krat oni onde hranu od oveh drevih vživali budu, rekli budu: »Ov sâd je onomu jednak kojega mi predi za zdržavanje imali jesmo i je nam onda jednako⁷⁶ i ovde dan.« Zvun toga budu takajše okolo sebe očišćene žene imali i navek vu ovom paradižušu ostali.
24. Zaisto Bog ne mora se sramuvati da takajše prispodobu vzeme od jedne muhe ali od drugoga maloga živinčeta ali kaj⁷⁷ drugo. Kajti ali jesu verni, ovi vre budu znali da je istina od njihovoga Gospona došla, ali jesu neverni (suprotivnici), ovi govoriju: »Kaj hoće Bog z takovum prispodobum?« Hoče li po tom vnožinu pobluditi, vnoge pak druge na pravi put obrnuti? O, ne! On ne bude po tom nikoga vu bludnju dojti pustil, zvun odmetane bogoneverce.
25. Ovi jesu takovi koji zvezilo Božje tiraju⁷⁸ poklamkam ovo potvrđeno je i to razdvojiti hoćeju kaj Božja zapoved pred tem zjedinila je da čvrsto skupa zvezano naj ostane. Ovi samo zrokiju skvarenje na Zemlje. Oni budu vendar poleg toga pomenjkanje imali i poginuli.⁷⁹

[7]

26. Kak hočete vi Boga neverjujuč zatajiti? Vi bili ste prede mrtvi, on je vas žive napravil; tak bude on vas opet skončal i vas vendar žive napravil. Onda se budete morali k njemu vendar obrnuti.
27. Kajti on je on isti koj Zemlju za vas i vsa koja na njoj jesu stvoril je i med njum i Nebom zavez nekakov načinil, kak takajše sedem neb vu pravoj jednakoči je napravil. Zvun toga zna on vsa dugovanja.
28. Kada takajše tvoj Gospod angelom rekel je: »[Ja]⁸⁰ hoču jednoga ravnitela na Zemlju po[staviti]!« Rekli jesu oni: »Hočeš li jednoga po[sta]viti koj onde⁸¹ nevolju zrokuval bude i krv prelival? Mi pako dičimo Tvoju

⁷⁶ U rukopisu je riječ *jednako* napisana iznad retka uz oznaku gdje treba biti umetnuta.

⁷⁷ U rukopisu su nakon riječi *kaj* napisane i precrte riječi *više je*.

⁷⁸ U rukopisu je napisano *zatiraju*, ali je *za* precrto.

⁷⁹ U rukopisu je riječ preinačivana. Središnji dio je precrtan i nečitat, a nad njime je napisano *inu* uz oznaku gdje treba biti umetnuto. Riječ je o slovnoj pogrešci.

⁸⁰ Na ovome je mjestu u rukopisu mrlja koja se dijagonalno prostire preko tri reda. Dijelovi teksta pod njom su iščitljivi i moguće ih je rekonstruirati, a druge smo rekonstruirali prema smislu.

⁸¹ U rukopisu je nakon riječi *onde* precrtno *skon/zlo*.

jasnost i Tebe za sveca zazivamo.« Bog⁸² pak je odgovoril: »Ja znam zaisto kaj vi još ne znate.«

29. Sada je Bog Adama vučil vsa imena imena stvari. Zatem i ova angelom naprvo postavil je i rekel: »Pokažete mi⁸³ imena oveh dugovanj. Ako istinu govorite.«
30. Oni pak rekli su: »Tebi naj bu vsa hvala! Kajti⁸⁴ mi nikakovu znanost nimamo, nego onoga kaj Ti nas vučil jesi. Kajti Ti jesi vsaznajući i zmed vseh najspametneši!«

[8]

31. Zatem rekel je Bog: »Nut, ti Adam, poveč njim imena dugovanj.« I kada bi bil njim imena dugovanj povedal, rekel je: »Kaj ja nisem vam angelom povedal da ja znam skrovnosti Neba i Zemlje i da ja znam to kaj vi očitujuete i kaj zakrivate.«
32. Kada pak mi jesmo angelom rekli: »Preštima vajte Adama ponizno!« , tak se jesu⁸⁵ z vsem poštenjem naproti njemu iskazali zvun Elblisa (vraga), on omuhaval se je i je bil ponošen od gizdavosti i je postal [jeden izmed]⁸⁶ neverneh.
33. Zatem govori[li jesmo]: »O, Adam, stanuj ti i žena tvoja vu paradižušu i ječte vu njem⁸⁷ poleg volje vaše i vu obilnosti gde goder hočete. Samo se ne približajte k ovomu drevu da ne budete⁸⁸ vu broju prekršitelov.«
34. Nego vendar vrag je nje pretental k izneverenju i je napravil da su potlam stirani z onoga mesta gde dobri prede bili su. Zato rekli smo mi: »Stupete dole (na Zemlju) kajti jeden drugoga neprijatel bil je. Vi imali budete sada vaše mesto i vaše prebivališće na Zemlje za kratko vreme.«

[9]

35. Na to Adam vučil se je od njega molitve i obrnul se je k njemu. Kajti Bog rad obrne se k požalujućem se i milosrden je.
36. Mi pako rekli smo: »Hote sada vsi dole iz vrta ovoga! Vendar dobite od mene jeden naputek i koji ovoga mojega naputka nasleduvali budu, ove naj nikakov strah ne opstre i niti se kada žalostili budu.

⁸² U rukopisu je nakon riječi *Bog* precrtna riječ *je*.

⁸³ U rukopisu je riječ *mi* napisana iznad precrtnane riječi *meni*.

⁸⁴ U rukopisu je prvotno napisano *kakti* i preinačeno u *kajti*.

⁸⁵ U rukopisu je nakon riječi *jesu* precrtna riječ *poštene*.

⁸⁶ U rukopisu je na ovome mjestu mrlja koja se proteže preko tri reda. Dijelovi teksta pod njom su iščitljivi i moguće ih je rekonstruirati, a druge smo rekonstruirale prema smislu.

⁸⁷ U rukopisu je nakon riječi *njem* precrtna nečitka riječ.

⁸⁸ U rukopisu je nakon riječi *budete* napisano i precrtno *vu b i vi*.

37. Suprotivno pako, oni koji neverni⁸⁹ ostaneju i koji znamenja naša za laži držali⁹⁰ budu, [oni] budu pajdaši stanovnikov pekla [...]⁹¹ nutre na veke ostali.«
38. O, vi Izr[aelci], spomenete se iz dobročinstva z kojem ja vas pomiloval jesem i naredete zavez z menom kak ja mojega zaveza naproti vam držim. Zato vi mene bojte se i poštujte. Tak takaj verujte vu ono kaj ja sada poslal jesem, koji ono kaj pri vas je bilo potvrđuje. Tak verujte, o, tak ne budete med prvemi nevernimi i ne zamenete znamenja moja za kakvu menu cenu, nego nego pravo bojte se mene.

[10]

39. Ne opravlajte istinu vu himbenost i praznost, je, ne zakrivajte istinu pokehdob nju vnogo bolje znati morate.
40. Držete vnogo na molitvu, radi davajte almuštro vu činu milosrdnosti i prignete se pri molitve⁹² na način oneh koj se z glavum pošteno prigneju, ruke na stranu postavši.
41. Ali hočete zapovedati drugem ljudem i to pravično i vendar z vaše duše spozabiti se? Kak čtejete Knigu (zapovedi) [...]⁹³ vendar dobro razmeti?
- 42.]⁹⁴ [...]⁹⁵ [p]rosete za trplivost vu molitve. Onda akoprem to silno i teško, tak vendar to pri ponizavanju nije.
43. Koji znaju da oni pobožno svojega Gospona najdeju i opet kojemu došli budu.
44. O, vi sini Izrael, spomenete se vendar iz dobrotivčin z kojemi ja tak milostiven proti vam bil jesem kada vas vsemu ljudstvu pretpostavl i vas ober njih izvisil jesem!
45. Zato bojte se dana vu kojem nijedna duša za drugu z nečem včiniti nikaj ne more. Kada i za nje nikakov zagovor prijet ne bude niti kakvo

⁸⁹ U rukopisu je nakon riječi *neverni* precrtana riječ *budu*.

⁹⁰ U rukopisu je na ovome mjestu mrlja koja se proteže preko tri reda. Dijelovi teksta pod njom su iščitljivi i moguće ih je rekonstruirati, a druge smo rekonstruirale prema smislu.

⁹¹ Zbog spomenute mrlje na ovome je dijelu teksta potpuno nečitljiv. Prekriveno je, sudeći prema veličini mrlje, nekoliko riječi.

⁹² U rukopisu je nakon riječi *molitve* precrtano *onem načinom*.

⁹³ U rukopisu je na ovome mjestu mrlja koja se proteže preko tri reda. Na ovome je mjestu tekst nečitljiv.

⁹⁴ Zbog spomenute mrlje na ovome je dijelu teksta potpuno nečitljiv, no na ovome bi mjestu trebao početi redak 42.

⁹⁵ Na ovome je mjestu tekst nečitljiv.

[11] iskuplenje mesto bude imalo i gde njim od nikud pomoren ne bude.

46. Kak i mi vas oslobodili jesmo od spola faraonskoga. Kajti⁹⁶ napeljivali⁹⁷ jesu vas na mrske zločestoče i klali vaše sine i puščali samo vašu decu⁹⁸ ženskoga spola. To je bilo veliko probuvanje dobrote Gospona vašega,
47. Kak mi nadalje morje pred vami razdvojili i vas oslobodili jesmo, ljudstvo pako faraonsko potopili, tak da vi videti mogli ste.
48. Kak vi takaj pregrešili kada mi četrdeset noći z Mojzešom bavili i vi zatem tele (pred Bogom vašem) prijeli jeste.
49. Na to mi [o]vo⁹⁹ pak vam oprostili jesmo da vi vendar zahvalni budete.
50. Kak mi zatem Mojžešu knigu (zapovedih i¹⁰⁰ podvučanje razlučavanja) dali jesmo da vi na pravi put bi se obrnuli.
51. Onda je Mojzež k vam, puku svojemu rekao: »O, moj puk! Vi jeste se zato zagrešili na vašeh dušah. Kada ste tele onak prijeli. Zato obrnete se nazad k vašemu Stvoritelju i tučete se med vami, to bude dobro za vas pri vašem Stvoritelju da se k vam nazad obrne.«

[12]

52. Onda rekli jeste: »O, Mojzeš, mi nećemo tebi prede veruvati doklam Boga nazoči videli ne budemo.« Zato je vas njegova teška kaštiga dospela da ste nju prav videti mogli.
53. Zatem smo vas pak zbudili od mrtveh da zahvalni budete.
54. Mi pustili smo z jednom oblakom vas¹⁰¹ opstreti i poslali vam jesmo manu i kobilice i rekli smo: »Ječte nut od dobroga z čem mi vas hranim!« Vi pako jeste z vašemi pregreškama ni tak nam zlo včinili kak vno-go bolje vaše lastovite duše zbantuvali.
55. Zatem rekli smo mi: »Hote vi vu varuš nuter i ječte tam doklam zadosta imali budete kuliko hočete, nego¹⁰² pojte čez vrata nuter vklenjajući se i recete: ›Daj nam vendar oprošćenje!‹« Onda otpustili mi jesmo vam

⁹⁶ U rukopisu je nakon riječi *kajti* precrtana riječ *vpeljivali*.

⁹⁷ U rukopisu je pogrešno upotrebljen glagolski pridjev aktivni u ženskome rodu (*napeljivale*). Precrtani oblik (*vpeljivali*), kao i oblik *klali* u nastavku rečenice ukazuju na to da je riječ o slovnoj pogrešci.

⁹⁸ U rukopisu je nakon riječi *decu* precrtano *nez*.

⁹⁹ U rukopisu je na ovome mjestu mrlja koja prekriva dio riječi.

¹⁰⁰ U rukopisu je nakon riječi *i* precrtana riječ *znanje*.

¹⁰¹ U rukopisu je nakon riječi *vas* precrtana riječ *opsenčiti*.

¹⁰² U rukopisu je nakon riječi *nego* precrtano *hod*.

grehe vaše. Kajti mi radi povekšavamo¹⁰³ dobro oneh koji dobro činju vu živlenju.

56. Medtemtoga vendar bogoneverci ov izgovor premenili jesu vu jeden drugi koj njim ni bil rečen da mi iz toga zroka¹⁰⁴ one¹⁰⁵ koji bogoneverci bili jesu srditost našu iz neba vputiti morali smo za kaštiguvati takve grešnike.

57. I kada Mojzeš za svoje [....]

---

¹⁰³ U rukopisu je slovna pogreška. Piše: *povekjavami*.

¹⁰⁴ U rukopisu je nakon riječi *zroka* precrtno *koja* *ober*.

¹⁰⁵ U rukopisu je napisano *oneh*, no finalno *h* je precrtno.